

บทที่ 3

วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

วัสดุและอุปกรณ์

3.1 วัสดุเกษตร

ส้มเขียวหวานพันธุ์สีทอง เก็บเกี่ยวที่ระยะแก่ทางการค้า จากแหล่งปลูกในอำเภอฟาง จังหวัดเชียงใหม่ กัดเลือกผลส้มขนาดเบอร์ 5 ให้น้ำหนักผลอยู่ในช่วง 90-100 กรัม นำผลส้มมาล้าง ด้วยน้ำสะอาดและน้ำที่มีคลอรินความเข้มข้น 200 ส่วนต่อส้าน้ำ (ppm) เพื่อลดการปนเปื้อนของ จุลินทรีย์ (Weiss and Braddock, 2002) ผึ่งให้ผิวนอกแห้งที่อุณหภูมิห้อง แล้วนำไปทำการทดลอง โดยได้วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely randomized design, CRD)

3.2 อุปกรณ์วิทยาศาสตร์

3.2.1 เครื่องวัดปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (Digital Refractometer) รุ่น SDR-1 ของ บริษัท Tamco Industry ประเทศไทย

3.2.2 เครื่องซั่งละเอียดแบบทكنิยม 2 ตำแหน่ง รุ่น BA 3100P ของบริษัท Sartorius และ แบบทchniyim 4 ตำแหน่งรุ่น AB 54 ของบริษัท Mettler Toledo

3.2.3 เครื่องวัดความเป็นกรดค้าง (pH Meter) รุ่น pH 211 ของบริษัท Hanna ประเทศไทย โปรดุเกส

3.2.4 เครื่องไถเตรท (Digital burette) ของบริษัท Julabo ประเทศไทยเยอรมัน

3.2.5 เครื่องกวานสารเคมีด้วยแท่งแม่เหล็กและให้ความร้อน ของบริษัท Nuova II

3.2.6 Water bath รุ่น WV-26 ของบริษัท Julabo ประเทศไทยเยอรมัน

3.2.7 เครื่องวัดค่าการนำไฟฟ้า (Conductivity meter) รุ่น HI 8633 ของบริษัท Hanna ประเทศไทยโปรดุเกส

3.2.8 เครื่องเจาะตัวอย่าง (Cork borer) ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 มิลลิเมตร

3.2.9 หม้อนึ่งความดัน (Autoclave) รุ่น HL-341 ประเทศไทยได้หัน

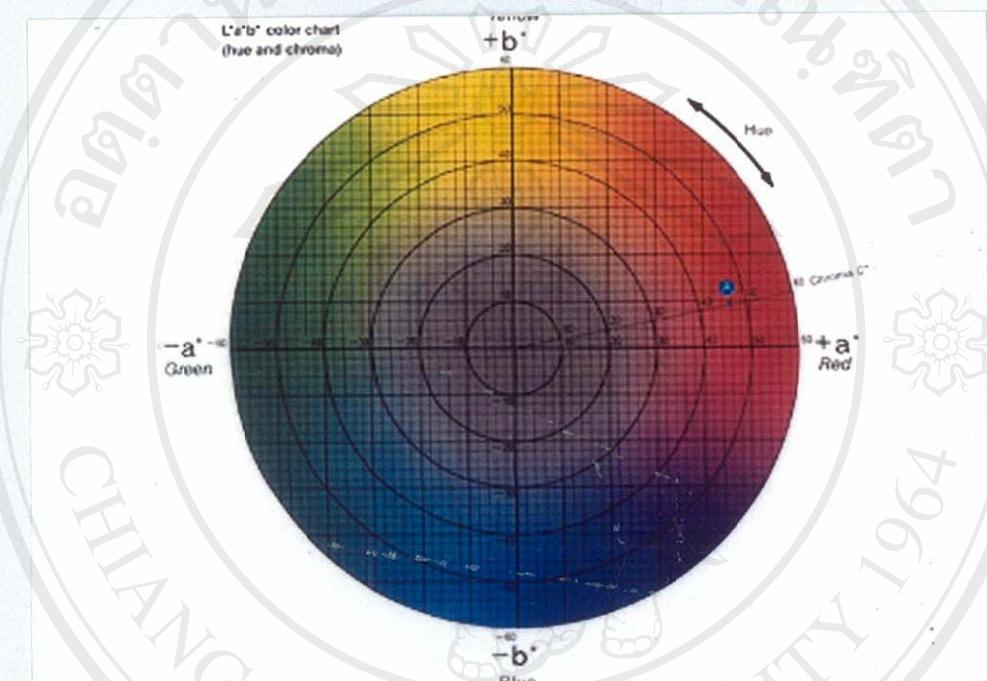
3.2.10 เทอร์โมมิเตอร์ (hold thermometer) วัดอุณหภูมิอยู่ในช่วง -40 องศาเซลเซียสถึง 150 องศาเซลเซียส รุ่น 9GI ของบริษัท Deltra Track

3.2.11 เครื่องวัดสี (Chromameter) รุ่น CR-300 ของบริษัท Minolta หัววัดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 8 มิลลิเมตร ซึ่งวัดสีออกมาเป็นค่า L^* , a^* และ b^*

ค่า L^* แสดงความสว่างเมื่อมีค่าใกล้ 100 และแสดงความมืดเมื่อมีค่าใกล้ 0

ค่า a^* ที่เป็นบวกแสดงว่าผลิตผลมีสีแดง ค่า a ที่เป็นลบแสดงว่าผลิตผลมีสีเขียว

ค่า b^* ที่เป็นบวกแสดงว่าผลิตผลมีสีเหลือง และที่เป็นลบแสดงว่าผลิตผลมีสีน้ำเงินเข้ม

ภาพที่ 4 แผนภาพของสี (McGuire, 1992)

3.2.12 เครื่องคั้นน้ำผลไม้ พลาสติก

3.2.13 ตู้ควบคุมอุณหภูมิ (incubator) รุ่น MIR-553 บริษัท Sanyo ประเทศญี่ปุ่น

3.2.14 เทอร์โนมิเตอร์กระเบ้าเปี๊ยกกระเบ้าแห้ง

3.2.15 กล้องถ่ายรูป Nikon 301 ประเทศญี่ปุ่น

3.2.16 เครื่อง Gas Chromatograph (GC) รุ่น TRACE GC บริษัท Thermo Finnigan

ประเทศไทย

- Detector : Thermal ionization detector (TCD)
- Column : $15 \times 1/8$ " ท่อสแตนเลส เส้นผ่านศูนย์กลาง 2.1 มิลลิเมตร
- Carrier gas : กําชีวีเดียม มีอัตราการไหล 30 มิลลิลิตร/นาที โดยมีกําชีวในโตรเจน เป็น make up flow

- อุณหภูมิ column : 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที จากนั้นทุกๆ 1 นาทีจะเพิ่มขึ้นทีละ 20 องศาเซลเซียส จนถึง 220 องศาเซลเซียส

3.2.17 มีคปอกเปลือกผลไม้ชนิดปลอกสนนิม

3.2.18 เจียงพลาสติก

3.2.19 ผ้าขาวบาง

3.2.20 เครื่องแก้ว

- บีกเกอร์

- ขวดแก้วรูปไข่ (Erlenmeyer flask)

- ขวดปรับปริมาตร (Volumetric flask)

- ปีเปต

- บิวเรต

- กระบวนการ

- Volumetric pipette

- แท่งแก้วคนสารละลาย

- ช้อนตักสารเคมี

3.2.21 สารเคมีและวิธีการเตรียมสารเคมี

3.2.22 สารเคมีที่ใช้ในการทดสอบกรดทั้งหมดที่ต้องการได้ (titratable acidity)

- สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) (sodium hydroxide, Merck) ความเข้มข้น 0.1 นอร์มัล เตรียมโดยซึ่งโซเดียมไฮดรอกไซด์มา 4.0 กรัม ละลายในน้ำกลั่นที่ผ่านการต้ม เดือดและปรับให้เย็นแล้วปรับปริมาตรให้ครบ 1,000 มิลลิลิตร ในขวดปรับปริมาตร

3.2.23 สารเคมีที่ใช้หาปริมาณการรั่วไหลของสารอีเล็กโทร ไลต์ (electrolyte leakage)

- สารละลายmannitol (mannitol, Merck) ความเข้มข้น 0.4 ไมลาร์ เตรียมโดยซึ่งmannitol 72.86 กรัม ละลายในน้ำกลั่นปรับปริมาตรให้ครบ 1,000 มิลลิลิตรในขวดปรับปริมาตร

สถานที่ทำการวิจัย

ห้องปฏิบัติการวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวพืชสวน ภาควิชาพืชสวน และสถานวิท伽การ หลังการเก็บเกี่ยว คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

วิธีการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาวิธีการเก็บรักษาผลสัมผைระหว่างพันธุ์สีทองที่อุณหภูมิต่ำ และลดการเกิดอาการสะท้านหน้าของผลสัมผைโดยใช้วิธีการทางกายภาพ โดยแบ่งกลุ่มการทดลองออกเป็น 4 การทดลอง ดังนี้

การทดลองที่ 1 ผลของการลดอุณหภูมิลำดับขั้นต่ออายุการเก็บรักษาและอาการสะท้านหน้า

วางแผนการทดลอง แบบสุ่มสมบูรณ์ (completely randomized design : CRD) มี 6 กรรมวิธีๆ 3 ชั้น ชั้นละ 3 ผล

วิธีการทดลอง

นำผลสัมผைระหว่างที่เตรียมตามข้อ 3.1 มาบรรจุลงในกล่องกระดาษขนาด กว้าง x ยาว x สูง เท่ากับ 29 x 41.8 x 9 เซนติเมตร นำมาลดอุณหภูมิตามลำดับขั้น ตามกรรมวิธีต่างๆ จนถึงอุณหภูมิที่ใช้เก็บรักษา แล้วจึงนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 ± 2 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 86 เปอร์เซ็นต์ และ 5 ± 2 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 90 เปอร์เซ็นต์ (Sala and Lafuente, 2000) โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 6 กรรมวิธี

กรรมวิธีที่ 1 เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 86 เปอร์เซ็นต์

กรรมวิธีที่ 2 เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 90 เปอร์เซ็นต์

กรรมวิธีที่ 3 เก็บรักษาโดยลดอุณหภูมิลำดับขั้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15 องศาเซลเซียส นาน 1 วัน 10 องศาเซลเซียส นาน 1 วัน ความชื้นสัมพัทธ์ 90 เปอร์เซ็นต์ แล้วเก็บรักษาต่อที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เพื่อหาอายุการเก็บรักษาและอาการสะท้านหน้า

กรรมวิธีที่ 4 เก็บรักษาโดยลดอุณหภูมิลำดับขั้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15 องศาเซลเซียส นาน 1 วัน 10 องศาเซลเซียส นาน 1 วัน 5 องศาเซลเซียส นาน 1 วัน แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 86 เปอร์เซ็นต์ เพื่อหาอายุการเก็บรักษาและอาการสะท้านหน้า

กรรมวิธีที่ 5 เก็บรักษาโดยลดอุณหภูมิลำดับขั้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15 องศาเซลเซียส นาน 1 วัน 10 องศาเซลเซียส 2 วัน แล้วเก็บรักษาต่อที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 90 เปอร์เซ็นต์ เพื่อหาอายุการเก็บรักษาและอาการสะท้านหน้า

กรรมวิธีที่ 6 เก็บรักษาโดยลดอุณหภูมิลำดับขั้นจากอุณหภูมิห้องเป็น 15 องศาเซลเซียส นาน 1 วัน 10 องศาเซลเซียส นาน 2 วัน 5 องศาเซลเซียสนาน 3 วัน ความชื้นสัมพัทธ์ 86 เปอร์เซ็นต์ แล้วเก็บรักษาต่อที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส เพื่อหาอายุการเก็บรักษาและการสะท้อน נהว สุ่มตัวอย่างออกมากทุก 7 วัน เพื่อทำการบันทึกผลและวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมีดังนี้

1. วัดอุณหภูมิของผลส้มโดยใช้ probe ของเทอร์โมมิเตอร์แทงเข้าไปที่ด้านติดข้อของผลส้มให้หัว probe เข้าไปในผลส้มประมาณครึ่งหนึ่งของความยาว
2. วัดการสูญเสียน้ำหนัก คิดในรูปของเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนัก โดยซึ่งผลส้มก่อน และภายหลังการเก็บรักษา แล้วนำค่าที่ได้มาคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนัก

$$\text{เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนัก} = \frac{\text{น้ำหนักก่อนเก็บรักษา} - \text{น้ำหนักภายหลังการเก็บรักษา}}{\text{น้ำหนักก่อนเก็บรักษา}} \times 100$$

3. วัดสีของเปลือกโดยใช้เครื่อง Chromameter รุ่น CR-300 ของบริษัท Minolta ซึ่งวัดเป็นค่า L*, a* และ b* โดยสุ่มผลส้มมา 5 ผลต่อชั้น วัดสีเปลือกด้านนอก โดยการวัดผลละ 3 ตำแหน่ง บริเวณใกล้ข้อผล กลางผล และด้านล่างผล

4. วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบทางเคมี โดยการวัดเปอร์เซ็นต์ของของแข็งที่ละลายได้ นำน้ำคั้นของผลส้มที่ได้มารวัดด้วยเครื่อง Digital Refractometer (รุ่น SDR-1 ของบริษัท Tamco Industry) ค่าที่อ่านได้มีหน่วยเป็นเปอร์เซ็นต์ และใช้น้ำกลั่นเป็นตัวปรับค่าให้เป็นศูนย์ก่อนใช้

5. ค่าพีเอช นำน้ำคั้นของผลส้มที่ได้มารวัดหาค่าพีเอชด้วยเครื่องพีเอชมิเตอร์ pH meter (รุ่น pH 211 ของบริษัท Hanna)

6. ปริมาณกรดทั้งหมดที่ได้เตรียมไว้ นำน้ำคั้นของผลส้มที่ได้มา 5 มลลิลิตรเติมน้ำกลั่นที่ผ่านการต้มเดือดนาแล้วลงไปจำนวน 50 มลลิลิตร นำไปไดเตรทกับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ ความเข้มข้น 0.1 นอร์มอล จนถึงจุดยุติที่พีเอช 8.2 โดยใช้เครื่องพีเอชมิเตอร์ แล้วนำค่าปริมาตรสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ใช้มาคำนวณปริมาณกรดทั้งหมดที่ได้เตรียมไว้ มีหน่วยเป็นเปอร์เซ็นต์ โดยใช้สูตรดังนี้

$$\% \text{TA} = \frac{\text{ความเข้มข้นของ NaOH(0.1 N)} \times \text{ปริมาตรของ NaOH ที่ใช้ (มล.)}}{\text{ปริมาตรน้ำคั้น (มล.)}} \times 0.007 \times 100$$

1 มิลลิลิตรของสารละลายน้ำเดี่ยมไฮดรอกไซด์ความเข้มข้น 0.1 นอร์มัลทำปฏิกิริยาสมมูลพอดีกับกรดซิตริก 0.007 กรัม

7. การรับว่าไอลของสารอีเล็กโทรไลต์

7.1 ปอกเปลือกส้มเจาด้วย cork borer ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 มิลลิเมตร เจ้าด้วยตัวอย่างของเปลือกส้ม ให้ได้จำนวน 5 ชิ้น

7.2 ล้างตัวอย่างด้วยน้ำ de-ionized 3 ครั้ง

7.3 ชั้นน้ำที่ผิวอออกด้วยกระดาษทิชชู

7.4 นำตัวอย่างเปลือกส้มแข็งในสารละลายนีทอล ความเข้มข้น 0.4 โนลาร์จำนวน 25 มิลลิลิตร ที่อยู่ในขวดแก้วรูปช่ำพุ่มน้ำด 125 มิลลิลิตร วางไว้ที่อุณหภูมิห้อง นาน 4 ชั่วโมง

7.5 นำสารละลายน้ำด้วยแก้วรูปช่ำพุ่มน้ำที่ใส่ลงในระบบอุ่น แล้ววัดค่าการนำไฟฟ้า (electrical conductivity) โดยใช้เครื่อง Conductivity meter รุ่น HI 8633 N ของบริษัท Hanna

7.6 เทสารละลายน้ำลงในขวดแก้วรูปช่ำพุ่มน้ำเดี่ยม แล้วนำตัวอย่างไปปั่นในหม้อนึ่งความดันไอน้ำ (autoclave) ที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ นาน 20 นาที ปล่อยให้เย็นแล้วนำไปวัดค่าการนำไฟฟ้าอีกครั้ง แล้วคำนวณหาเมอร์เช็นต์การรับว่าไอลของสารอีเล็กโทรไลต์ (McCollum and McDonald, 1991)

$$\text{เมอร์เช็นต์การรับว่าไอลของสารอีเล็กโทรไลต์ (A) = } \frac{B}{C} \times 100$$

โดยที่ A คือ เมอร์เช็นต์การรับว่าไอลของสารอีเล็กโทรไลต์

B คือ ค่าการนำไฟฟ้าของสารอีเล็กโทรไลต์ ภายหลังการแข็ง化 3 ชั่วโมง

C คือ ค่าการนำไฟฟ้าของสารอีเล็กโทรไลต์ ทั้งหมดภายหลังการ autoclave

8. อาการสะท้านหนาของเปลือกผลส้ม (Wang, 1994)

ก. การเปลี่ยนแปลงสีผิว โดยการประเมินด้วยสายตา พิจารณาตามระดับคะแนน

1 = ผิวสีเขียวปกติ ไม่มีรอยบุ๋ม

2 = ผิวสีเขียว มีจุดสีน้ำตาล มีรอยบุ๋มน้อยกว่า 25 เมอร์เช็นต์ ของผล

3 = ผิวสีเขียว มีจุดสีน้ำตาล มีรอยบุ๋มมากกว่า 50 เมอร์เช็นต์ ของผล

4 = ผิวสีเขียว มีจุดสีน้ำตาล มีรอยบุ๋มน้อยกว่า 75 เมอร์เช็นต์ ของผล

5 = ผิวสีเขียว มีจุดสีน้ำตาล มีรอยบุ๋มมากกว่า 75 เมอร์เช็นต์ ของผล

9. วัดปริมาณก๊าซโดยใช้เครื่อง Gas Chomatograph (GC) รุ่น TRACE GC โดยมีรายละเอียดดังนี้ (Smith, 1995)

9.1 นำผลสัมมาชั้งนำหัวนักก่อนบรรจุใส่ในกล่องพลาสติกขนาด 173 x 27 x 11 เซนติเมตร ซึ่งทำเป็นระบบปิด โดยมีเชปตันปิดไว้ที่รูเพื่อทำการดูดก๊าซ

9.2 คุดก๊าซเพื่อนำมาฉีดเข้าเครื่อง Gas Chomatograph (GC) ที่ Injector port

$$\text{Respiration rate (mg CO}_2/\text{kg.h)} = \frac{\text{difference in CO}_2(\%)}{\text{time sealed (mins)}} \times \text{free volume (ml)} \times 321.75$$

$$\times \text{weight (kg)} \times (273 + \text{stored temperature } ^\circ\text{C})$$

$$\text{โดยที่ difference in CO}_2(\%) = \text{CO}_2 \text{ที่วัด} \text{ ได้จากตัวอย่าง} - 0.03$$

$$\text{free volume} = \text{volume ภาชนะ} - \text{volume ผลลัม}$$

การทดลองที่ 2 ผลของอุณหภูมิสูงต่ออายุการเก็บรักษาและอาการสะท้านหน้าว

วางแผนการทดลอง แบบ 2x3x2 Factorial in completely randomized design มี 4 กรรม วิธีๆ ละ 3 ชั้้า ชั้าละ 3 ผล โดยมี 3 ปัจจัย กือ ปัจจัยที่ 1 กือ อุณหภูมิน้ำร้อน มี 2 ระดับ ปัจจัยที่ 2 กือ เวลาที่ใช้ในการจุ่น มี 3 ระดับ และปัจจัยที่ 3 กือ อุณหภูมิที่เก็บรักษา มี 2 ระดับ

วิธีการทดลอง

นำผลสัมภาษณ์ว่าหัวที่เตรียมตามข้อ 3.1 มาจุ่นในน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 และ 53 องศาเซลเซียส นาน 3 ± 2 นาที นำมาบรรจุลงในกล่องกระดาษขนาด กว้าง x ยาว x สูง เท่ากับ $29 \times 41.8 \times 9$ เซนติเมตร แล้วจึงนำไปเก็บรักษาในถุงเย็นที่อุณหภูมิ 2 ± 2 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 89 เปอร์เซ็นต์ และ 5 ± 2 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 82 เปอร์เซ็นต์ แล้วนำมาทำการทดลองต่อไป

กรรมวิธีที่ 1 จุ่มน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที แล้วนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส

กรรมวิธีที่ 2 จุ่มน้ำร้อนอุณหภูมิ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที และนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 2 องศาเซลเซียส

กรรมวิธีที่ 3 จุ่มน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที และนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส

กรรมวิธีที่ 4 จุ่มน้ำร้อนอุณหภูมิ 53 องศาเซลเซียส นาน 1, 3 และ 5 นาที และนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส

สุ่มตัวอย่างออกมาทุก 7 วัน เพื่อทำการบันทึกและวิเคราะห์ผลการทดลอง เช่นเดียวกับการทดลองที่ 1

การทดลองที่ 3 ผลของการสลับอุณหภูมิสูงต่ออายุการเก็บรักษาและอาการสะท้านหน้า

วางแผนการทดลอง แบบสุ่มสมบูรณ์ (completely randomized design : CRD) มี 3 กรรมวิธีๆ 3 ชั้้า ชั้้าละ 3 ผล

วิธีการทดลอง

นำผลสัมเพิญหวานที่เตรียมตามข้อ 3.1 นำผลสัมที่เก็บรักษาโดยใช้อุณหภูมิสลับที่อุณหภูมิ 3 ± 2 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 91 เปอร์เซ็นต์ และ 15 ± 2 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 85 เปอร์เซ็นต์ โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กรรมวิธี ดังนี้

กรรมวิธีที่ 1 เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 องศาเซลเซียส

กรรมวิธีที่ 2 เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส

กรรมวิธีที่ 3 เก็บรักษาผลสัมโดยสลับอุณหภูมิที่ 3 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 สัปดาห์ และ 15 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 สัปดาห์ (Schirra and Cohen, 1999)

สุ่มตัวอย่างออกมาทุก 7 วัน เพื่อทำการบันทึก (เหมือนการทดลองที่ 1)

การทดลองที่ 4 คุณภาพของสัมเพิญหวานพันธุ์สีทองภายหลังการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำ

นำผลการทดลองที่ดีที่สุดของการทดลองที่ 1, 2 และ 3 คือ

กรรมวิธีที่ 1 เก็บรักษาโดยลดอุณหภูมิจากอุณหภูมิท่องเป็น 15 องศาเซลเซียสนาน 1 วัน
10 องศาเซลเซียส นาน 2 วัน แล้วเก็บรักษาต่อที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส

ความชื้นสัมพัทธ์ 95 เปอร์เซ็นต์

กรรมวิธีที่ 2 จุ่มน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นาน 1นาที แล้วนำไปเก็บรักษาที่ อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 95 เปอร์เซ็นต์

กรรมวิธีที่ 3 เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 91 เปอร์เซ็นต์

นำทั้ง 3 กรรมวิธีมาเปรียบเทียบคุณภาพด้านประสิทธิภาพ (สี กลิ่น รสชาติ เนื้อสัมผัส และการยอนรับรวม) โดยวิธี Description ใช้ผู้ทดสอบชิมที่ผ่านการฝึกหัดแล้ว 7 คน ใช้ระดับการให้คะแนน 1-7 คะแนน ตามตารางการทดลองชิม